

Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

11te AARGANG

1ste AUGUST 1926

Nr. 7

HAABETS SOL

Naar Livet giver Rifter
med Skæbnens grove Fil,
det er saa svært at møde
Alverden med et Smil.
Men naar du tænder Haabet
og sætter andre Sejl,
du splintrer paa din Bane
— Som Baaden Søens Sejl —
de mange tunge Sorger,
der gør dig Kinden vaad.
For Haabets Sol kan fjerne
Alverdens Suk og Graad.
Knud W. Laursen.

GENERAL KOMITEEN FOR DE ØSTLIGE D. B. S. LOGER.

"Labor Day" og de nærmest forudgaaende Dage — for at være bestemt — den 4., 5. og 6. September, bliver i Aar Tidspunktet for den største Sammenkomst af Danske i Østen, idet General Komiteen for de østlige Loger i de nævnte Dage holder sit 2det Aarsmøde i Hartford, Conn.

Festprogrammet for de Hundreder af besøgende Landsmænd, der forventes at ville deltage i denne nationale Sammenkomst, udarbejdes i denne Tid af Hartford Loge Nr. 314 af Det Danske Brodersamfund. Selvfølgelig gælder dette Program for alle besøgende Danske i Almindelighed, medens de valgte Repræsentanter dog vil have betydeligt andet at tænke paa end at feste. Vigtige Spørgsmaal vedrørende Samfundet har, paa Bestyrelsens Initiativ, i de sidste Maaned være forelagt Logerne til Overvejelse, men det endelige Standpunkt til disse ventes at blive udkæmpet paa dette Møde, medens andre Forslag sikkert vil fremkomme direkte fra individuelle Loger af General Komiteen. Den officielle Aabning af Aarsmødet, hvor Byens Mayor og sandsynligvis en eller flere af Samfundets Overbestyrelse vil tale, er bestemt til Lørdag Aften den 4. Sept. Kl. 6. Samme Aften Kl. 8 byder Programmet paa Fællesspisning og derefter Bal.

Forretningsmødet gænaabnes næste Dag med baade Formiddags- og Eftermiddagsmøde, medens der om Aftenen bliver Aftenunderholdning og almindelig Sammenkomst med Hartfords Danske. Mandag Morgen fortsættes Forretningsmødet der ventes at kunne afsluttes Kl. 12. Mandag Eftermiddag arrangerer Logen en Automobiltur for at bese Byens Seværdigheder, efter hvilken denne Sammenkomst vil være tilendebragt og de Besøgende tager Afsked med Hartford.

Møderne vil i det væsentligste være aabne for Broder- og Søstersamfundenes Medlemmer og da Spørgsmaal af stor Vigtighed i D. B. S. vil blive forelagt Mødet, vil det være af største Interesse for Brødrene at høre Diskussionen.

Det er en Selvfølge, at mange Brødre vil tage sin Hustru med, og Loge Nr. 314 meddeler os, at den i denne Anledning har en Komite nedsat, der særskilt arrangerer for

Til Brødrene af D. B. S.

Mel.: "Langt højere Bjerge saa vide paa Jord."

Hvor er det dog herligt at leve sit Liv
Omgivet af Brødre og Venner;
Og den, som ej har hverken Hjem eller Viv,
Men regnes blandt Vikingesønner,
Han faandt her blandt Brødre et Fristed og Hjem
Et Haandtryk, et Smil og et Mindernes Gem.

Maaske ingen Stordaad Aviserne ved
At melde om Brødrenes Virke;
Vi kommer vel ej i Histoiens ned,
Vi danned' ej Stat eller Kirke,
Men gør hvad vi ævner af Nytte og Gavn
Og hjælper en Broder i Sygdom og Savn.

Vel er vi kun faa i det mægtige Land
Og agtes kan hænde kun ringe;
Men et har vi lært dog hver eneste Mand:
At Enighed Sejer vil bringe.
Samdrægtige staar vi i Glæde og Sorg,
Og da er vort Samfund en skærmende Borg.

PETER MØLL
Loge Nr. 139 Vibog, S. D.

Underholdningen af de kvindelige Besøgende, medens Møderne staar paa.

For Brodersamfundets Medlemmer vil det være af stor Interesse, at General Komiteens Bestyrelse har arrangeret for Exemplifikation af Samfundets Optagelses Ceremoni. Boston Loge Nr. 87s Degree Stab, der er bekendt fra Aarsmødet i Schenectady i Fjor, hvor de vandt det dejlige Silkeflag, som de betænksomme Schenectady Damer havde syet og udsat som Præmie for den Loge, der præsterede det største Antal Besøgende, vil igen komme tilstede i Hartford. Det er dog sandsynligt, at det ikke denne Gang gaar ganske saa let med at vinde Præmien, idet der er Mulighed for, at de denne Gang kommer til at konkurrere med en anden Degree Stab, der er bleven dannet i en af de andre Loger. Præmien vil i Aar komme til at bestaa af en Sølvpokal, skænket i denne Anledning af Ex-Præsident Chr. Andersen, der er meget interesseret i smukt Gradearbejde, og haaber paa denne Maade at vække Interessen for bedre Optagelses-Ceremonier og er spændt paa at se Resultatet.

Her findes ilat 42 større og mindre Loger indenfor det Territorium, som denne General Komite søger at omfatte. Af disse er de 30 nu Medlemmer af General-Komiteen og har alle anmeldt Repræsentanter

til Aarsmødet. Selvfølgelig vil kun disse Repræsentanter blive taget i Betragtning under Diskussion og Afstemning, men iøvrigt er Møder og alt andet Arrangement aabne for alle Brødre, uanset hvad Loge de tilhører, det er derfor at haabe, at Brødrene af de ikke-tilhørende Loger ogsaa i stort Antal vil benytte Lejligheden til at deltage saavel i Mødet som i de af Hartford Loge arrangerede Festligheder.

Paa Bestyrelsen af General-Komiteen for de østlige D. B. S. Logers Vegne:

H. M. Marker,
Gen.-Kom. Sekr.

Til Østens Loger.

I Dagene 4., 5. og 6. September d. A. afholdes i Hartford, Conn., Generalmøde af Østens Loger til Drøftelse af de forskellige Forslag, som eventuelt er eller bliver indsendt til Generalkomiteens Sekretær, Br. H. M. Marker af Boston Loge No. 87. Vi forventer en ret talrig Tilslutning idet 314 samt i det hele taget alle vi her i Østens Loger er af den Formening at saadanne Sammenkomster er til Gavn for Brødrene og Logerne, samt fremmer Sammenholdet, Broderskabet og det Maal, vi har sat os, 27,000 i 1927. Som det vel er de fleste bekendt afholdtes det første Fællesmøde af Østens Loger her i Hartford kort før Konventionen i St.

Louis. Dette Møde staar endnu for mange som en minderig og fornøjelig Erindring for dem, som var tilstede.

Festkomiteen arbejder, og arbejder haardt for at forene det nyttige med det fornøjelige. Programmet er endnu ikke udlagt i Detailler af vor Arrangement; kan dog meddeles, at Lørdag Aften vil Mødet blive aabnet af ærværdige Norman Stevens, Borgmester af Hartford samt vor egen "Søren", Overpræsident for Det danske Brodersamfund i Amerika, R. af Dbg., med efterfølgende Fællesspisning, arrangeret af vor altid beredvillige Søsterloge, derefter Bal.

Søndag Morgen dansk Frokost osv. Søndag Efterm. Udflugt for Damerne og om Aftenen arrangeres Underholdning. Vi haaber at de Lovord som før er faldet Nr. 314s Arrangementer til Del, heller ikke denne Gang maa gøres til Skamme. Men ved Brødrene, at vi ikke kan lave Successen men hver enkelt Besøgende. Derfor, Brødre, husk hvad I lovede os i Schenectady, mød op talrigt.

At stor Tilslutning vil gavne Samarbejdet, ved jo enhver, men maaske I ikke ved, at Hartford er en af de smukkeste Byer i New England og for den, som gerne paa en Gang vil forene det nyttige med det behagelige, eftersom Turen hertil er saa smuk og seværdig som en Efteraarstur, derfor Brødre, lad os igen mødes i Hartford i Dagene 4., 5. og 6. September, os selv til Gavn og Brodersamfundet til Ære.

Med broderlig Hilsen paa Logens Vegne eders,

A. M. Mose.

AARSMØDET I GREEN BAY

De sammensluttede D. B. S.-Loger i Wisconsin og nordvestlige Michigan, afholder deres tredje Aarsmøde i Green Bay den 4., 5. og 6. September 1926 i Turner Hall.

Arrangementskomiteen har allerede udsendt Programmer og Indbydelse til dette Aarsmøde og disse Indbydelse er forventelig nu kommen saavel Delegerer som de respektive Loger i Hænde.

Saa vel Komiteen af Loge Nr. 12, som Kredsbestyrelsen, ønsker gerne ved dette Møde at se saa mange Brødre som muligt og enhver Broder af D. B. S. er hjertelig velkommen.

Jeg vil gerne gennem disse Linier henlede Brødrenes Opmærksomhed paa følgende:

Vi staar jo som bekendt nu over for vor næste Konvention, der skal afholdes i Omaha i September næste Aar.

Ved dette Møde vilde det derfor være paa sin Plads at tale om de eventuelle Ændringer, som man kunne ønske foretaget i Samfundets Konstitution og Bilove. Da Generalkomiteer eller lignende jo ikke er officielt anerkendt indenfor Samfundet, maa Fremgangsmaaden da blive denne, at man ved Aarsmødet drøft-

ter de Forandringer, som man maa anse for gavnlige for Samfundet og Udarbejdelsen og Indsendelsen af disse fordeles mellem de forskellige Loger.

Denne Fremgangsmaade har den Fordel, at man undgaar at flere Loger fra Kredsen indsender enslydende Forslag, og samtidig maa det fremhæves, at der bag disse Forslag staar samtlige Delegater til at arbejde paa Forslagenes Gennemførelse.

Af Sager, som jeg personlig anser for at være af Vigtighed, er for Assurancens Vedkommende:

1) Eventuelt Fjernelse af Bestemmelsen om at en 20 Aars indbetalt Police kun faas naar der samtidig udtages en "straight Life insurance" paa mindst \$250.00.

2) Klarhed over, om en 20 Aars fuldt indbetalt Police kan udbetales med "Cash surrender value"?

3) Klarhed over, om D. B. S. kunne udstede Policer, der udbetales den assurerede med fuld Værdi efter f. Eks. 20 eller 25 Aar?

For Alderdomsfondets Vedkommende:

Udarbejdelse af Forslag for Anvendelse af Fondets Midler.

Ligeledes vil Spørgsmaalet om Distriktskonventioner uden Tvivl komme frem ved Konventionen, tiltrods for, at de Gang paa Gang er bleven stemt ned.

Med Hensyn til sidstnævnte Spørgsmaal, da tror jeg, at Tiden er inde for at tage dette Spørgsmaal op til alvorlig Drøftelse, der er efter min Mening mange Ting der taler for Gennemførelsen.

For det første af økonomiske Grunde, da jeg er overbevist om, at det vilde spare Samfundet ikke saa faa Penge.

For det andet fordi Forhandlingerne paa Hovedkonventionen vilde blive mere koncentreret om de vigtigste Spørgsmaal.

Ja, der er flere andre Ting, der taler for Distriktsinddelinger eller Kredsmøder.

At der er Ting, der taler imod, vil jeg indrømme, men ved rigtig at se paa Sagerne, kan man undertiden renoncere paa disse til Fordel for noget, som man anser for bedre.

Indvendingerne mod, at de smaa Loger ikke vilde blive repræsenteret ved Konventionen, vil jeg ikke underskrive, da jeg kun kunne tænke mig en Distriktsinddeling hvor Delegaterne til Hovedkonventionen blev valgt af Delegater af de respektive Loger ved Aarsmøderne, og her er det givet, at de valgte Delégater repræsenterer ikke alene sin egen Loge, men samtlige Loger indenfor Kredsen. Det er jo heller ikke givet, at det alene bliver de store Loger, der fik deres Delegater valgt til Hovedkonventionen, da jeg forudsætter, at der er lige saa mange dygtige og interesserede Brødre indenfor de smaa Loger.

Men som sagt, disse og flere andre Spørgsmaal bør drøftes ved Aarsmødet, og jeg er overbevist om, at vi kan forhandle om disse Spørgsmaal i al Venskabelighed og i den rette Broderaand.

Derfor Brødre af Wisconsin og Michigan, mød talrigt op til Aarsmødet i Green Bay

den 4de, 5te og 6te September.

Arrangementskomiteen for Mødet har allerede udført et stort Arbejde

og dette Arbejde fortjener Paaskønnelse, og den bedste Paaskønnelse vi kan give den, er at møde op fuldtaligt.

Foruden det alvorlige, har Komiteen ogsaa sørget for at Deltagerne ikke kommer til at kede sig. Der vil blive Underholdning og Dans Lørdag Aften, Automobiludflugt Søndag Eftermiddag og Søndag Aften vil Loge Nr. 4s Sportsklub give nedenstaaende Program:

1. Indmarsch af Dame- og Herreholdet.

2. Opvisning af Dameholdet i Niels Bukhs rytmiske Gymnastik under Ledelse af Hr. Alfred Jensen.

5 Minutters Pause

3. Opvisning af Herreholdet i Niels Bukhs primitive Øvelser, samt Stillingsgymnastik under Ledelse af Hr. Hjalmar Christensen.

20 Minutters Pause.

4. Gamle danske Folkedanse (Damer og Herrer i Nationaldragter, fra forskellige Egne af Danmark) under Ledelse af Hr. Ejner Johnsen.

Musikken til Folkedansene spilles af Fru Andersen, Racine, Wis.

Som det heraf ses, en vel tilrettelagt Fest, som vil glæde samtlige Deltagere.

Til Slut vil jeg henstille til de respektive Logers Sekretærer, venligst at tilstille Logens valgte Delegater det tilsendte Program, og dernæst underrette Brødrene i Logerne om Mødets Afholdelse, og ikke at glemme at underrette Arrangementskomiteens Sekretær, Broder J. P. Lindell, 830 Christiana St., Green Bay, om, hvor mange Delegater der kommer fra vedkommende Loge.

Det er naturligvis ikke nødvendigt at tilføje, at Brødrenes Hustruer og Børn er velkomne.

Med broderlig Hilsen og velmødt i Green Bay, er jeg Eders til Tjeneste

N. K. Rasmussen, Sekr.

Tyler, Minn.

Tyler, Minn., og Badger, S. Dakotas fælles Picnic den 27de Juni.

Logerne af D. B. S. i Tyler, Minn., og Badger, S. Dak., havde som meddelt i vort sidste Nr. fælles Picnic Søndag den 27. Juni i den skyggefulde Park ved Brookings, S. Dak., hvor bl. a. Staten South Dakotas Landbrugsskole er beliggende. Ved Middagstid naaede Deltagerne dertil fra Øst og Vest, og der viste sig at være adskillige Brødre fra andre Loger, saaledes bl. a. fra Ruthon og Lake Benton, Minn., og fra Hetland, Lake Norden, Viborg og Arlington, S. Dak. — Efter Ankomsten indtoges et Maaltid i det frie, hvorefter der holdtes Taler. Br. M. Taft fra Badger var Ordstyrer og de første Bemærkninger indeledes af Br. Sigurd Petersen fra Tyler, som paa en meget munter og vittig Maade talte om den Gavn og Gælde, som Landsmænd kan have af at komme sammen en Gang imellem.

Dagens Hovedtaler var Br. Overtillidsmand L. Fred Muller fra Rockford, Ill. Br. Muller kom ganske vist ikke som officiel Udsending fra Overbestyrelsen, men han var netop paa Besøg sammen med sin Hustru hos en Ven i Tyler, og det var da ganske naturligt, at han kom til Picnic og gav nogle Ord til Bedste. Broder Muller talte hjerteligt og

med Fynd om, hvad Danske har udrettet paa denne Prærieegn, hvor Festen holdtes, og idet han dvælede ved den store Betydning, som Samfundet har haft for Udvandrerne fra Danmark, berørte han ogsaa alvorligt Samfundets fremtidige Vækst og Betydning af vedholdende at forbedre vort store Forening, saaledes at den kan vokse til den Rang, som venter den blandt de Hundre tusind danske Mænd herovre, som er født og opdraget i det gamle Land. Efter at have talt en Stund om Samfundets Sag, slog Broder Muller over i det amerikanske Sprog og rettede en Opfordring til de mange Unge, som var til Stede, om at ære og agte deres Forældre og tilegne sig den dybest mulige Kendskab til de Værdier, som lever i Indvandrerens Sind, og som under de heldigste Forhold kan have saa stor Betydning for vort nye Land. Mullers Tale hilstes hele Vejen igennem med stærkt Bifald, og da han sluttede, blev han paa det hjerteligste takket for sin Nærværelse af de tilstedeværende Brødre. Ingen fortrød, at de var kommet mange Mil fra for at høre Broder L. Fred Muller. Talerne sluttede med nogle Bemærkninger af Prof. Niels Ebbesen Hansen, vor berømte og vidtberejste danskfødte Videnskabsmand fra Brookings, Agricultural College, hvis Arbejde i Onkel Sams Tjeneste jo er noksom bekendt. — Ogsaa Professor Hansen modtog stærkt Bifald, og takket være disse fremmede Talere, blev det en mindeværdig Sommerfest, som længe vil erindres paa disse Egne.

Loge Nr. 121 ønsker gennem undertegnede Komite at takke Broder Muller fordi han kom hertil og holdt saa hjertelig en Tale der blev paa skønnet meget af Tilhørerne. Vi haaber atter ved Lejlighed at se Overtillidsmand Fred Muller iblandt os.

For Komiteen:

Laurence S. M. Nielsen.

"Ungdomsforeningen af 1905" fejre sin 21-aarige Fødselsdag i Tvillingbyerne den 20de Juni.

I Anledning af, at Ungdomsforeningen af 1905 i Minnesotas Tvillingbyer den 8. Juni d. A. kunde fejre sin 21-aarige Stiftelsesfest, har Foreningen ved sin Historiker udgivet et nydeligt lille Hefte, indeholdende "Et Tilbageblik over en og tyve Aar's Virksomhed, og viser hvad Ungdomsforeningen af 1905 i Minneapolis har formaaet at udrette for Bevarelsen af dansk Kultur og Aandsliv. Og det maa indrømmes, at "1905", med sit Valgsprog:

"Vi vil Lys, vil Dag, og med Korset i Flag vil vi kæmpe for Ungdommens Sag",

ikke har gjort sit smukke Motto til Skamme; men udrettet et mægtigt, for ikke at sige enestaaende smukt Kulturarbejde blandt de danske i Tvillingbyerne. Det lille Hefte, som bærer Titlen: "Op gennem Aarene med Nitten Hundrede og Fem", er i sine 48 Sider en livlig og interessant Oversigt over Foreningens Arbejde og Virke i de forløbne Aar, og fortjener at blive Læst af alle danske i Amerika, man vil heraf se, hvad man kan udrette, hvis man har den fornødne Tro paa sin Sag, og vil naa frem til den lyse Dag, med Korset i Flag!

Vi ønsker "Ungdomsforeningen af 1905" hjertelig til Lykke med Fuldmyndighedsalderen og siger den Tak for trofast og udholdende Arbejde i de svundne Aar, med Ønsket og Haabet om, at Foreningen nu i sine Manddomsaaar maa blive endnu større og stærkere, og vedblivende gaa sejrende frem i Kampen for den gode og smukke Sag.

De danske Broder- og Søstersamfund i Chicago.

Centralkomiteen for De danske Broder- og Søstersamfund i Chicago, afholder, efter hvad der er meddelt os, sin store aarlige Sommerfest i Riverview Park, Søndag den 12. September. — Komiteen er allerede i travl Virksomhed for at gøre denne Sommerfest til en stor Succes. — Programmet vil blive righoldigt og interessant; men foreligger endnu ikke helt færdig. Det vil blive of-fentliggjort saa snart de forskellige Udvalg er færdige med deres Arbejde. Vi kan dog allerede nu meddele, at Komiteen af Talere har sikret sig Br. Overtillidsformand Claus Jensen, som vil tale for Brodersamfundet. Søstersamfundets Overbestyrelse vil ogsaa blive repræsenteret paa Talerstolen og der vil blive holdt udmærkede Taler for Amerika og Danmark. Underholdningen af den mere fornøjelige Slags vil ogsaa blive af 1ste Klasse!

Komiteen venter i Aar Besøg fra omliggende Byers Loger og danske, som sikkert vil have Fornøjelse af en saadan Udflugt, hvor man altid vil træffe Venner og gamle Bekendte.

Guldbryllup i Omaha

Broder Frits Wolff og Hustru, Omaha, Nebr., fejrede deres Guldbryllup Torsdag den 1ste Juli, og i Dagens Anledning havde en Del Venner og Bekendte indfundet sig i Guldbrudeparrets Hjem paa Bancroft Street, for at lykønske dem.

Loge Nr. 1, af hvilken Guldbrudegommen er mangleaartigt Medlem, havde udnævnt en Komite bestaaende af J. N. Jensen, Christ Nielsen, Peter Hansen og Carl Mortensen. Komiteen, dens Damer samt en Del af Guldbrudeparrets gamle Venner og Bekendte indfandt sig om Aftenen i Hjemmet, og tilbragte nogle fornøjelige og hyggelige Timer sammen med det hæderkronede Guldbrudepar.

Forfriskninger var medbragt af Komiteen og serveredes i Aftenens Løb. Adskillige Taler holdtes af de tilstedeværende. Paa Logens Vegne overrakte Broder Oversekretær Frank V. Lawson en Erindringsgave fra Logen og henad Midnat gik hver til sit, med Ønsket om, at man efter 10 Aars Forløb igen maatte faa Fornøjelsen at samles med Broder Wolff og hans trofaste Hustru, for at fejre deres Diamantbryllup.

Adresse - Forandringer.

Sekretærer:

37—Chr. Nielsen, Box 320, R. F. D. Nr. 4, Bridgeport, Conn.
87—Axel Andersen, 106 Woodrow Ave., Dorchester, Mass.

Kasserer:

63—L. N. Blekfeld, Burlington Laundry, Burlington, Iowa.

40,000 Mennesker til Fest i Rebild Bakker

Rebild-Festen den 4. Juli, blev en Folkefest af enorme Dimensioner, og Menneskehavet i Hedebakkerne frembød et storslaaet, male-
risk Billede af jysk Folkeliv, som det udfolder sig i straalende Sol mod grønne Høje.

Fru Charmian London tænder en Ild af Begejstring om sin Person med en Hilsen til Danmark. — Redaktør Sofus Neble, "Den danske Pioneer", holder en gribende og dybtfølt Tale

"Politiken" skriver om Folkefesten i Rebil den 4de Juli følgende:

Det blev en Folkefest af enorme Dimensioner.

Aldrig før har Rebild Bakker huset saa mange Mennesker som i Dag, da hele Jylland stævnedes til Fest i Dansk-Amerikanernes Nationalpark. — Allerede i Toget fra Aarhus op gennem Jylland fik jeg en Forsmag paa Rebild-Festens Dimensioner. — Ikke en Plads var at opdrive i det overfyldte Tog. Ved Skørping Station stod Tusinder og ventede paa Kaperkørsel ud til Bakkerne. Bil efter Bil fo'r frem og tilbage i jagende Støvskyer, og ude paa Hobro Landevej kørte i Hundredevis af Biler fra alle Amter og Sogne i hinandens Følge som en lang graa Orm med Kurs mod Rebild. Her var Vogne fra Esbjerg, Haderslev, København. — Lillebilchaufføren, som i Torsdags kørte mig til Frederiksberg Runddel, kom til Syne i Cortégen med tre Dansk-Amerikanere i Vognen lige i Hælene paa en Gaardejer fra Møen. Saaledes kørte Danmark til Fest i Rebild Bakker — til Fest paa en solvarm Søndag i et yndigt Landskab. Rold Skov stod i Horisonten som én Tone af Stilhed og Uigennemtrængelighed med Fyrrelugt og Harpiksluft, vilde Stier med blomstrende Gyvel og blidt klukkende Vandløb. Hvor mærkelig fredelig virker den gamle Skov ikke i Dagens hæsblæsende Orkestre, dyster som gamle dybe Skove, men fyldt af det Eviges forunderlige Trylleri.

Vejen til Rebild Bakker er sandet og støvfuld. Biler kører gennem Skyer af graat, graat Støv, der jager de Gaaende bort fra Vejen til Markens grønne bløde Græs. Solen staar nu lige paa, Kvinderne gisper i deres hvide Kjoler, Ægtefællerne bærer møjsommeligt Familiens Madkurve paa Stokke over Ryggen. Børnene forlanger energisk Sodavand.

I Rebild Bakker.

Men alle Trængsler har en Ende. Da først Rebild Bakker ligger udbredt for Ens Fod, forstummer al Misfornøjelse, og Glæden vender tilbage paa lette Vinger. Mødet med disse Bakker, som Dansk-Amerikanerne har gjort til deres Nationalpark, er saaledes, at man tier stille og bare nyder denne gavmilde og ældgamle Natur, som ingen Hænder har kultiveret, men som Gudskelov henligger med sit Oldtidspræg. Blot at beskue denne Sænkning mellem de fem Høje og ane Hedebonden med sit Oksespand og Hugormen, der hvisler i Lyngen, er som et langt, langt Tilbageblik i Danmarks Historie og Hedebondens Liv. Hvilken lykkelig Ide at holde Fest her i denne monumentale og olddanske Natur.

Og se, hvor festligt Dannebrog og Stjernebanneret vajer paa de fem Høje!

Nu fyldes Bakkerne.

Allerede et Pår Timer før Festen lejrer de første Gæster sig i Græsset, bevæbnet med Frokostkurve og Drikkevarer. Her kommer den gamle Husmand vandrende med lang Pibe i Munden og sorte Solbriller. Sindigt skrider han frem gennem sine Forfædres Hedebakker, uden et Smil paa det rynkede, solbrændte Bøndeansigt. Aalborgs unge Døtre i lyse Vaskekjoler lejrer sig malerisk med knaldrøde Parasoller i det grønne Græs. En Sangforening har syngende taget en af Bakketoppene i Besiddelse. En Lærke hænger forvirret og fortumlet som en lille Prik oppe i Luften og holder sig svævende med hetiske Vingeslag. Saa bruser en Flyver med gyldne Vinger ind over Festpladsen i glidende Fart, og i den Stilhed, som fremkommer, da alles Øjne drages opad, høres Propellens Sus som en kogende Sang fra Bakke til Bakke. Flyvemaskinen, som "Politiken" har udsendt, udspejler nu noget, der først ser ud som gyldne Prikker højt oppe, men som senere viser sig at være "Politiken's" Hilsen til vore hjemvendte Landsmænd. De smaa Lapper Papir, alle trykt i amerikanske Farver, daler langsomt ned over de tusinde Hoveder, medens lige saa mange Arme under Spøg og Latter fægter i Luften for at fange Flyverens Budskab. Harald Hansen kreser med sin Maskine nogle Gange rundt om Hedebakkerne og forsvinder saa lige saa glidende og smukt, som han kom.

Et malerisk Folkeliv.

Nu er Klokkeren nær ved tre. Tusinder af Mennesker er nu kommet og har lejret sig i Græsset. Sceneriet frembyder et malerisk og yndefuldt Billede af dansk Folkeliv. De før saa graagrønne Hedebakker er faverige som en Malers Palet. Willumsen vilde kunne skildre Rebild Nationalpark i denne Eftermiddag med Bakkernes skiftende Farver og længere borte de dystre Fyrreskove i Solsdisen. I dette mægtige Folkeliv drukner de fleste, alle er Enere i det vældige Friluftsskuespil, som selv ikke Johannes Poulsen kunde stille paa Benene. Jeg møder Anders Bundgaard, den kendte Billedhugger, hvis Kunst har sit Udspring i disse Hedebakker.

Mellem Dansk-Amerikanerne.

Nationalparken huser i denne Stund mellem 35 og 40,000 Mennesker. Der har aldrig før været saa mange. Til Gengæld er der færre Dansk-Amerikanere end i Fjor, men dog en Del. De er tydelige nok at kende, deres Væsen er mere frit, deres Tale højere end andres; de er paa en Gang stille af Sind og med en vis værdig og selvtilidsfuld Holdning. Eller tager jeg fejl, er de ganske som vi andre? Bageren fra Læsø taler med en Stemme skarp som en Ragekniv

og fører sig med en Facon som en Ice cream-Handler paa Coney Island. Men tavs, næsten sammenbidt, sidder en anden Landsmand helt for sig selv, Skibsbygger Jens Bertelsen, som ikke har været hjemme i 40 Aar. Nu er han atter i sit Fædreland.

Forleden dvælede han ved Barn-domshjemmet i Sønderjylland, hvor nu fremmede Mennesker sidder ved Bordet. I mange Aar drev Længslen ham hjem, og først nu, da Landsmænd i New York tilbød at betale hans Rejse ud og tilbage, har han set sig i Stand til at tiltræde Færden til Fødelandet. En anden Landsmand, der er bosat i El Paso paa Grænsen af Mexico og Mellemamerika, beder mig hilse Ejnar Mikkelsen, Grosse-
rer A. C. Illum og flere, som har gæstet den spansk-amerikanske Nybyggerby. Jeg træffer ogsaa James Madison, Husmandssønnen fra Sønderjylland, der blev Mangemillionær i San Francisco som Amerikas største Vindyrker, og som da Forbudet indførtes, startede det verdenskendte Produkt Sunmaid-Rosiner. Nu indtager James Madison værdig og stilfuld Stillingen som Præsident i det Selskab, som forsyner Verden med Rosiner uden Sten. Og saa er da Vindyrkernes Druer reddet.

Lad os værne om Bondekulturen.

Ved Foden af den granprydede Højtaler, med Tragte i alle Vindrosens Retninger, staar nu Statsskov-
rider Poul Lorenzen, som byder velkommen til Rebild:

— Velkommen til jer Dansk-Amerikanere. I er Dagens Hædersgæster, og denne Fest vil faa sin Farve af Samspillet mellem jer og os herhjemme. Statsskovrider Lorenzen nævner nu, at naar denne Fest Aar efter Aar kan samle saa mange Mennesker, ligger der Trofasthed bag, samtidig med at den bærer Præg af gammel nordisk Kultur — men vi skal værne om denne gamle Kultur. Mor's Dragkiste erstattes af en moderne, hæsblæsende Gaarde erstattes af Cementkasserner med Bølgeblik. Vi læser Sensationsromaner med brogede Omslag. Hæsblæsende efter det nye udefra. Købstadsproget fortrænger de gamle Dialekter. Nej, vi maa værne om vor gamle Folkekultur. Vi maa værne om den danske Almuekultur. Vi skal være tro mod vor Fortid. Et Leve for Danmark og for vor gamle Kultur!

En Hilsen fra den amerikanske Udenrigsminister.

Nu synges Midsommervisen til Musik af Aalborg Regimentsmusik, og Dr. Max Henius taler. Straks ved sin Indtræden paa Talerstolen hilser han med varmt Bifald. Han staar stille under det grønne Løv, og ikke en Trækning gaar over Ansigtet med den skarpe Profil og Guldpince-

nez'en. Kun det hvide Haar kruses let af en svalende Vind, der lifligt stryger hen over den bagende Festplads. Saa holder han sin Tale, først paa Engelsk og siden paa Dansk.

Han siger:

— Den amerikanske Minister i København havde lovet at komme og tale om den amerikanske Uafhængighedserklæring. Det er jo netop i Dag 100 Aar siden, at Mac Jefferson døde, og det er halvandet Hundrede Aar siden han skrev sit berømte Uafhængighedsbrev.

Men Mr. Dodge er blevet syg, og vi har ingen værdigere kunnet finde til at erstatte ham. Fra den amerikanske Udenrigsminister har vi gennem Legationen i København modtaget et Brev med en smuk og hjertelig Hilsen.

Et Brev fra den amerikanske Udenrigsminister.

Dr. Max Henius oplæser derpaa Brevet, i hvilket det bl. a. hedder:

Det er med særlig Glæde, jeg sender en Hilsen til Rebild-Festen, hvor Dansk-Amerikanere fejrer Halvandet Hundredaarsdagen for vor Uafhængighed. Vi er nemlig i Amerika glade og stolte over de Idealer, de danske Emigranter bragte med sig, og for det Samarbejde, der saa udmærket blev etableret os imellem, ligesom vi nærer de dybeste Følelser for det danske Folk.

Et Svartelegram blev straks afsendt til den amerikanske Udenrigsminister Kellogg, et Leve udbragt for De forenede Stater i Amerika og den amerikanske Frihedssang afsunget.

H. P. Hanssen hylder Woodrow Wilson.

En lille Pige med Taarer i Øjnene bliver nu stillet op paa Talerstolens Rækværk, og Højtaleren siger, at Edith Rasmussen fra Haderslev er blevet borte fra sine Forældre. Hvor er de? 40,000 Mennesker sidder stille som Mus og lytter, indtil der lyder et svagt Hallo fra den fjerneste Høj. Edith er frelst.

Saa viser Folketingsmand H. P. Hanssen sig, hvor før den lille Pige græd, og umiddelbart og impulsivt hilser alle Sønderjydernes Fører med stormende Haandklap.

Efter at Folkedanserne har ydet deres Bidrag til Programmet, og udført de overleverede Valse i de smukke Nationaldragter, synges Sangen "Naar Lurerne kalder", af Anton Kvist, Chicago. Ja, engang har vel Lurerne ogsaa kaldt til Samling fra Rebilds Høje, i Dag nøjes Digteren med at synges derom paa sin egen troskyldige Maade.

Kan I høre mig deroppe?

Anton Kvist er elsket af sine egne for de Digte, han skriver, og hvori han tolker alle de Følelser, hans Landsmænd i Amerika daglig selv nærer. En sjælden Varme slaar ham i Møde, da han beskedent, ligesom lidt angsteligt, træder frem til

(Forts. paa Side 6)

Det danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the
Danish Brotherhood in America

Published monthly by the Danish Brotherhood of America, under auspices of its supreme officers. Frank V. Lawson, supreme secretary, 927 Omaha National Bank Bldg., Omaha, Nebraska.

POSTMASTER:—Address all communications to 511 N. Peoria Street, Chicago, Ill.

Chicago office:

Magnus Sorensen, Printer
511 N. Peoria Str., Chicago Ill.

"Entered as second class matter April 15, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, Act of October 3, 1917, authorized April 15, 1925."

Officers of the Supreme Lodge:
Supreme President—Søren Iversen, 60 Woodlawn St., Spring Glen, New Haven, Conn.

Supreme Vice-President — John Christensen, 1825 Reading Road, Cincinnati, Ohio.

Supreme Secretary—Frank V. Lawson, 927 Omaha National Bank Bldg., Omaha, Neb.

Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, Franksville, Wis.

Supreme Trustees—Chairman, Claus Jensen, 2741 Belmont Ave., Chicago, Ill.; Julius Andersen, 4511 Forest Park Blvd., St. Louis, Mo.; L. Fred Muller, 218 Church St., Rockford, Ill.

1ste AUGUST 1926

EN ANDEN STOR DAG FOR SEATTLE

Sidste Aar, den 12te Juli, blev "the Northwest Danish Old Peoples Home" for Washington og Oregon, under stor Højtidelighed og Deltagelse indviet. Det var vor største Dag. I Aar havde vi den anden store Dag, idet Hjemmet fejrede sin Fødselsdag. Den 10. blev alt vedrørende den forretningsmæssige Side af Sagen drøftet, Valg af Direktion og Officerer tog Plads med det gladelige Resultat, alle genvalgte. Et Bevis paa, at de maa have gjort deres Sager godt.

Der blev dog tilføjet nye Direktører, da der var Delegater fra flere Loger og Settlements i Aar end tidligere. Efter Mødet samledes de delegerede og interesserede om de vel-dækkede Borde og lod Hr. og Fru Madsens velkendte gode Mad smage sig. Kl. 8 bød den dramatiske Klub "Harmonien" paa Forestilling og paafølgende Dans. Mrs. Sam Olsen og Mr. Charles Pedersen aabnede Programmet med et Par Numre "Song of Love" from "Blossom Time" og "Sweetest Story ever told"; begge blev vel udførte, og vore kendte Sangfugle høstede fortjent Bifald. Derefter opførtes den livlige Færce "Vækkehret". "Harmonien's" Præstationer er snart saa velkendte, at det er unødvendigt at omtale dem nærmere, det er nok at sige, at om Søndagen hørte man hele Tiden: "Saa Du Vækkehret"? Havde man ikke set det, fik man en alenlang Beskrivelse af, hvad man havde mi-

stet, ved at bilde sig ind, at det var da virkelig altfor varmt til at være indendørs.

Programmet paa Hjemmets Grund begyndte Kl. 3 Søndag Eftermiddag. Efter Sangen "Der er et yndigt Land", var afsunget, bød Komiteens Formand, Mr. Sam Olsen, den talrige Forsamling Velkommen, og mindede i velvalgte Ord om Faderen til Ideen for Alderdomshjemmet, Mr. T. P. Nielsen, som desværre ikke opnaede at se sin smukke Tanke gennemført. Derefter gaves Ordet til R. A. Nielsen, Portland, Ore., Præsident for Hjemmet, som holdt en smuk og hjertelig Tale. Dernæst sang Mrs. Joe Matsen, netop en Sang, der mere end nogen anden, rigtig maatte røre Hjerterne og bringe Tankerne hen paa, hvad vi i Grunden festede for. Fruen sang "When you and I were young Maggie". Det Bifald der paafulgte Sangen, var saa kraftigt og vedvarende, at Fruen maatte give et Ekstranummer. Fru Matsen akkompagneredes dygtigt af Fru Marion Nielsen. Konsul Henry Harkson, Portland, Oregon, var den næste Taler, som i en velformet Tale roste det smukke og veludførte Arbejde. Mr. Martin Halse sang derpaa Niels W. Gades storslaaede "Hvorfor svulmer Weiselfloden" og som Ekstranummer "Det summer af Sol over Engen" af Drachman. Mr. Hasle blev smukt og dygtigt akkompagneret af Miss Roberts. Derpaa holdt Rev. J. P. Pflueger, German Lutheran Church, en meget tankevækkende og god Tale.

Efter Talerne kom næsten det allersmukkeste ved det hele, nemlig Præsentationen af de kære gamle, som bor paa Hjemmet. Dette smukke Syn, at se de kære gamles glade og taknemmelige Ansigter, var den største Belønning man kan give Mennesker, og det maa uvilkaarlig anspore Bestyrelsen til fortsat at virke med den største Interesse for Hjemmets Vel. Derefter præsenteredes Mr. og Mrs. John Hill, Hjemmets udmærkede Ledere, som paa en omhyggelig og kærlig Maade røgter deres ansvarsfulde Hverv.

Til Slut hørtes der fra de forskellige Repræsentanter, men det vil tage for megen Plads, om vi skulde nævne hver enkelt, og vil derfor nøjes med at bemærke, at alle talte de varmt og indtrængende for Alderdomshjemmet. Mr. Martinus Christensen talte smukt for Hjemmet, og paa "Harmonien's" Vegne overrakte han Hjemmet et stort, smukt amerikansk Flag, som blev modtaget med Tak og Glæde. Harmonien er en af Hjemmets ivrigste Forkæmpere, og er meget interesseret i dets Arbejde. Pastor Sørensen, Seattle, talte ved Flaghejsningen smukt for 'old Glory' og "old Chris" hejste derpaa med Stolthed det første Flag til Vejrs, for at det kunde vaje over Hjemmet, og efter at "Star Sprangled Banner" var afsunget, var den alvorlige Del af Festen tilendebragt. Derpaa tilbragtes nogle fornøjelige og tvangsfrie Timer med forskellige "races", Dans og anden Forlystelse, og vi kan nu hvile paa vore Laurbr til næste Juli. Men lad os ikke glemme Sagen, lad denne Dag tjene som Inspiration for yderligere Anstrengelser, saa vi kan gøre R. A. Nielsens Ønske til Virkelighed, at se dette Hjem som et af de bedste "Danish Old Peoples Home" i U. S.

Mrs. Alfred Nielsen.

Til samtlige Loger af D. B. S.

"DANMARKS-DAGEN" er fastsat den den 17de September!

Ærede Brødre!

I det danske Brodersamfundsblad for Juni, var der en Artikel med Overskrift: "En dansk Dag paa Sesqui Centennial Udstillingen i Philadelphia", som sikkert de fleste af Brødrene har læst.

Denne Dag er nu fastsat til den 17. September og et Program, der tager Sigte paa at fremhæve vort Fædreland paa en fuldtud værdig Maade, er udarbejdet.

Det er en Selvfølge, at Danskerne i Philadelphia, hvor Udstillingen afholdes, var moralsk forpligtede til at tage Initiativet til at arrangere Afholdelsen af denne danske, nationale Festsdag, og en lokal Komte, bestaaende af Medlemmer af Loge Nr. 172, D. B. S., Loge Nr. 86, D. S. S., og D. D. F. har i flere Uger været travlt beskæftigede med at samle de fornødne Kræfter til Udførelsen af det righoldige Festprogram, der om kort Tid vil blive meddelt til alle Danske, gennem den dansk-amerikanske Presse. Komiteen er senere blevet suppleret med flere udenbys Medlemmer, deriblandt vort Samfunds Overpræsident, Hr. Søren Iversen og Hr. Overvicepræsident John Christensen, og Tidspunktet er nu kommet, da vi føler os berettigede til appellere til alle Danske i U. S. A., Organisationer saa vel som individuelle Personer, paa hvis Vegne vi har handlet, om financier Støtte for Sagen, der er national i Karakter og har Krav paa at blive betragtet som saadan, af enhver Mand og Kvinde, der føler sig stolte over at kaldes Danske, og som sætter en Ære i at være med til at fremhæve Danmarks Navn blandt de andre Nationers Festsdage, under 150 Aars Jubilæet for U. S. A.s Uafhængighedserklæring.

Vi forventer derfor, at enhver Loge vil skænke et større eller mindre Beløb til Hjælp til Bestridelsen af de betydelige Udgifter, der er forbundne med Udførelsen af Festprogrammet, ligesom Bidrag fra individuelle Danske ogsaa modtages med Tak. Regnskab for Anvendelsen

af de indkomne Beløb vil blive aflagt i vort Samfundsblad. Det er ligeledes Komiteens Haab og Ønske, at saa mange af vore Landsmænd, som er i Stand dertil, at kome til Philadelphia paa "Danskernes Dag" og derved bidrage til dens fuldstændige Sukces.

Checks eller Money Orders udstedes til "Danish Sesqui Committee" og alle Bidrag bedes sendt til Komiteens Kasserer, Mr. John W. Morton, 532 N. 19th St., Philadelphia, Pa.

I Tilfælde af et eventuelt Overskud, vil dette blive fordelt mellem de forskellige danske Børne- og Alderdomshjem, efter Komiteens bedste Skøn.

Paa Komiteens Vegne, med broderlig Hilsen:

Christian Moldrup, Formand.

Robert Andersen, Sekretær,
1642 N 10 St., Philadelphia, Pa.

Skal Kronprinsen af Danmark bo i Frederik VIIIs Palæ?

— Efter Enkedronning Louises Død, modtog samtlige Hoffunktionærer, ialt ca. 150 Personer deres Opsigelse, og frattraadte med Pension. Om kort Tid vil Prins Gustav og Prinsesse Thyra tage Ophold for Sommeren paa "Egelund". Det er da muligt, at man vil indrette Frederik VIIIs Palæ til Bolig for Kronprins Frederik, som det i sin Tid blev indrettet til Bolig for hans Bedstefader, medens denne var Kronprins Frederik.

Fire Stadier, fire Typer.

Af Johan Skjoldborg.

Er der nogen, der véd, at det engang var mere eftertragtet at blive Husmand end Gaarmand, og at det var mere anset at være det første end det sidste?

Hvornaar var det?

Det var dengang Ordsproget "Skaal og god Taar sætter mange fra Hus og til Gaard" blev til. Hvis nemlig en Husmand i de Dage skaaledede for tit, saa kunde han nemt risikere at synke ned i Gaardmændenes Klasse.

Hvor længe er det siden?

138 Aar, det var nemlig Tilfældet før Stavnsbaandet blev løst 1788. Før det Aar var Gaardmanden som bekendt almindeligvis Fæstebonde til Herregaarden, paa hvis Mark han skulde møde til Hoveritjeneste, saasomt Herremanden sendte Bud, — hvordan det saa end gik med Bondens egen Mark. Bonden blev haanet, hundset, herset med af Ladefogder og Ridefogder, han ned-sank ved hele dette Forhold i Fat-

tigdom, Dovenskab og Ligegyldighed.

Paa samme Tid sad Husmanden, der var ikke saa mange af dem dengang, forholdsvis fri paa sin Tøft, han havde en gammel Ret til at faa gærssset en Ko og nogle Faar i Fællesjorden, han var fri for Hoveri og naar han betalte den smule Landgilde, han var pligtig til, saa var hans Stilling egentlig ikke ilde og hel urokkelig. Husmanden var sommetider Haandværker, Handelsmand, havde maaske en Smugkro osv.; det var ikke saa ualmindeligt, at en Bonde laante Penge af ham mod at Husmanden fik græsset et Føl eller en Plag hos Bonden. Man ser ogsaa i de gamle Dokumenter fra den Tid, hvorledes unge Mænd bønfaller Jordrotter om endelig at faa et Hus i Fæste i Stedet for en Gaard, hvad han maaske ogsaa faar Løfte paa, naar det viser sig, at han er flink som Gaardmand.

Saa kom Omvæltningen 1788. Efter det Aar steg Bonden langsomt og sikkert i social og anden Henseende indtil den Dag, han satte sig i Ministerstolen. Med Husmanden gik det derimod nedad — indtil 1848, da Hoveri og Revselsesret blev afskaffet — idet al den Elenighed, der før hvilede paa Bonden, nu blev væltet over paa Husmanden.

Da Bonden ved Frigørelsen dyrkede egen Jord, blev der stærk Efterspørgsel efter Arbejdskraft baa- de til Bondejord og Herregaardsjod og derved opstod den ny, den egentlige Husmandsstand af Fæstere, der i Løbet af godt en halv Snes Aar forøgedes med 130,000 Personer. Denne Husmandsstand sank i hin mørke Periode dybere og dybere socialt, indtil en fuldkommen Trælle-Tilstand, der varede til 1848. Saaledes hedder det i Forordningen af 30te Januar 1807, at den Husmand, som forretter Arbejdet uforsvarligt, kommer for sent eller er ulydig under Arbejdet kan faa Bøder — eller Vand og Brød. Den, der søger at forføre andre til Opsætsighed, kan hensættes flere Aar — i Tugthuset. Og hvis Husmanden skulde angribe Jordrotten eller hans Stedfortræder, da kan Straffen stige til — livsvarigt Tugthus.

Endnu omkring 1840, da der i Stændersalen hævdede sig Røster for Husmandens elendige Stilling, blev det i Stændersalen af en Godsejer hævdede med stor Skarphed, at det var Jordrottens lovlige Ret under Arbejdet at prygle Husmanden og Tjenestekarlen — i Agerbrugets Interesse. Og en Kommission, der nedsattes angaaende bl. a. denne Revselsesret, gik efter nogen Betænkning og Overvejelse med til det Fremskridt, at man ikke maatte prygle Husmandens Kone, naar hun var frugtsommelig. Længere kunde man ikke strække sig.

Det var i Danmark for 80 Aar siden.

Bonden, Industriarbejderen, Husmanden viser tre Strømme af den samme Flod, af Underklassefolket, af Udmarksfolkets og de Tilside-satte, der Forurettedes store Skare, der det sidste Hundredeaar har været paa Vandring mod Lyset. Husmandsstrømmen har sin særlige Linie, der betegnes ved fire efter hinanden følgende Typer, som jeg her vil nævne:

For det første altsaa ham, vi nu

har omtalt, og som vi kan kalde "Trællehusmanden" indtil ca. 1850.

Den næste Type er "den forsagte Husmand" (1850—75). Han følte sig selv som den af Gud og Mennesker beskikkede Fattig-Per, der som en Selvfølge alle Steder maatte indtage den nederste Plads. Dog rettede han Ryggen lidt i Sammenligning med Trællehusmanden, han skulde dog ikke mere prygles paa Arbejdspladsen. Han var en Landarbejder, der havde Mælk i Hus, idet han nemlig paa sin Jordlod — som han maatte dyrke om Søndagen og i Maaneskin, naar han var fri — holdt en Ko.

Den tredje Type er "Præmiehusmanden" (1875—1900). Ved overordentlig Flid, usædvanlig Udholdenhed og den strængeste Nøjsomhed tiltrak han sig Offentlighedens Opmærksomhed, saa han blev præmieret for ypperlig Dyrkning af sin Jordlod, og ved Andelstidens Fordele hævdede han sit økonomiske Grundlag. Derved rettede han sig endnu mere end den foregaaende Tids Husmand, han bgyndte at føle sin egen Kraft og stole paa den.

Og saa har vi nu den fjerde Type (efter 1900) "Gennembrudshusmanden", som organiserede sig og samlede sin Magt som Stand. Han rettede endelig sin Ryg saa meget, at han saa at sige stak Hovedet op gennem det lave Tag og saa sig om til fri Horisont — for første Gang.

Disse fire Perioder i Husmandens stigende Linie vil "Vejle Amts Husmandsforeninger" fremstille i fire Interiører paa Købestævnet i Fredericia (den 7.—15. August) og saaledes slynge Husmandslinien ind i dansk Arbejde og dansk Folkekultur.

Den vaagnede Husmand ser da, at Verden er større end han før havde ment, og at han selv er en Del af Danmarks Folk.

Han lytter til noget, der kalder paa ham, et Kald fra Tiden, at han maa være den første til at være med i Folkeoplysningen og til Jordspørgsmaalets Løsning — for hans Børns Skyld. Og han synger i Kor af fuld Bryst:

Vi vil rejse nye Huse,
nye Hjem fra Strand til Strand.
Med de hundred, Tusind Haver
smykket skal du staa, vort Land.

Pigen fra Hallerne.

Den fattige Odette, der blev viet til Hertugen af Chambertin.

Odette Pellissant var et uforfalsket Barn af Paris' Boulevarder, en klog og smuk ung Pige, der nok kunde lide at more sig, men som kunde bruge Skafterne, og som forstod at holde de slemme Mandfolk 10 Skridt fra Livet. Hun saa Dagens Lys paa Fødselstiftelsen, og Moderen døde i Barselseng. Den lille Odette, der hverken havde Fader eller Moder, kom under offentlig Forsorg, og da hun var 16 Aar, blev hun sat til at arbejde i de store Gobelinfabrikker. — Dette Arbejde morede ikke Odette, der hadede det stillesiddende Liv, men hun var under Formynderskab, til hun blev 18 Aar, og hun maatte bide i det sure Æble og passe sin Gobelinmaskine. Men, den Dag hun fyldte 18 Aar, og der blev udbetalt hende 2000 Francs, som hun havde tjent i Over-skud ved sit Arbejde, sagde hun

Gobelinfabrikken Farvel og flyttede ind i Sypigernes Kvarter i Batignolles. Her lejede hun sig et Værelse, morede sig i al Anstændighed i 8 Dage og begyndte saa at tænke paa Fremtiden. Hun havde altid sværmet for Paris' Spisekammer, de store Salgshaller, thi Livet dér tiltalte hende, og saa tog hun til en Gartner i Vincennes og aftalte med ham, at hun skulde sælge hans Varer fra et Stade i Hallerne. For 1000 Francs købte hun en god Plads i Hallerne, og sine Varer betalte hun kontant. Hun tog fat med frisk Humør, og hendes Ungdom og glade Væsen skaffede hende mange Kunder. Efter et Aars Forløb købte hun sig en brugt Bil og hentede selv sine Varer paa Landet. En Formiddag, da hun kørte paa Boulevard Sct. Michael, saa hun en Cyklist køre en gammel Herre ned uden at hjælpe ham. Odette tog den gamle Mand op i sin Vogn og kørte ham til Hospitalet. Denne Mand viste sig at være Hertugen af Chambertin, en ensom, rig Herre paa 62 Aar, og da Odette hentede ham paa Hospitalet for at køre ham hjem til hans Palæ, var det som hans Forlovede.

Han havde sagt til hende: Du er for god til at falde i en slet Mands Klør. Jeg giver dig mit Navn og min Formue, og du giver mig din Ungdom og datterlige Kærlighed.

Brylluppet fandt Sted først i Juni Maaned i en Landsbykirke i Nærheden af Cambertin-Godset, hvor den tidligere Pige fra Hallerne skal residere som en Dronning.

Skaf et nyt Medlem til Det danske Brodersamfund! Og vær med i Arbejdet for vor gode Sag!

Til Maanen pr. Raket!

For cirka trekvart Aar siden, fremsendte den amerikanske Professor Goddard for første Gang sin fantastiske Plan om at affyre en Raket fra Jorden, for paa denne Maade at opnaa Forbindelse med Maanen.

Planen vakte selvsagt ikke ringe Opsigt, men de allerfleste Steder i videnskabelige Kredse var man mest tilbøjelig til at modtage den som en god Vittighed, og da Professor Goddard holdt fast ved sin Plan, og hævdede, at han selv fuldt og fast troede paa Realiseringen af den, varede det ikke længe, før end Smilet blev til Latter — og sammen med Karikaturtegnerens Fremstilling af "Rejsen til Maanen" vandrede Professor Goddards Navn snart over i Vittighedspressen, som et fast Led, i den morsomme Underholdning.

Professor Goddard lod sig imidlertid ikke anfægte af denne Modtagelse, hans Idé havde faaet. — Urokkelig sikker paa Muligheden af at opnaa en Forbindelse med vor Naboklode arbejdede han videre paa Beregningerne over Konstruktionen af Maaneraketen, som efter det kendte Raketprincip skulde drives frem ved Hjælp af en Krudtfladning, og endnu en Gang samlede han Opmærksomheden om sit Navn, da han meddelte, at en Prøveraket vilde være færdig til Afskydning i Begyndelsen af Januar.

Raketen skulde da være for-

synet med en Krudtfladning, som ved Landing paa Maanen automatisk blev affyret — medens man fra Jorden gennem astronomiske Kikkerter fulgte denne usædvanlige Begivenhed paa Maanen.

Tiden gik, og Januar passeredes, uden at der skete noget, og det store Publikum enten glemte den fantastiske Tanke, eller resonnerede, at det hele naturligvis havde været Projektmageri eller Svindel.

Passagererne melder sig!

Men nu er der atter blevet Røre om den usædvanlige Tanke, og det synes, hvor utroligt det end lyder, som om Professor Goddard er fuldt og fast opsat paa at føre sin Idé igennem. Til et af de mest ansete amerikanske videnskabelige Tidsskrifter har han nemlig for ganske kort Tid siden udtalt sig, og berettet om Rakettens Fremstilling, der er i fuld Gang, saaledes at Forsøget vil kunne finde Sted tidligt paa Sommeren.

Men endnu mere utroligt end Goddards Projekt synes at være, forlyder det, at han overfor det paagældende Blad har været i Stand til at dokumentere, at 52 Mennesker har henvendt sig til ham med Anmodning om Tilladelse til at deltage i Rakettens Maanefart for som det første Menneske at sætte Foden paa Maanen.

Efter hvad Professor Goddard oplyser, har 18 Europæere og 34 Amerikanere stillet ham denne Anmodning, deriblandt 9 Englændere, 4 Franskmand, 2 Tyskere, 1 Italiener, 1 Hollænder og 1 Østriger. Det er hovedsagelig unge Mennesker, i enkelte Tilfælde Folk, som tilstaa, at de er trætte af Livet, men hovedsagelig dog eventyrlystne Mennesker, Ingeniører, Astronomer, en Læge og en Bankier.

Mellem "Ansøgerne" er ogsaa to unge Damer.

Den ene af disse fortæller i sit Brev, at hun er Datter af en stor New York-Forretningsmand, som vil tvinge hende til Ægteskab med en Mand, som hun foragter, og som derfor har besluttet at begaa Selvmord og nu for at tjene Videnskaben, vil stille sit Liv til Disposition.

For den andens Vedkommende er det ganske andre Formaal, hun vil tjene med sin Maanefart, og denne unge Dame synes at se betydeligt mere optimistisk paa Udfaldet af Rejsen. Det er en ung Skuespillerinde, som er uden Engagement, og som hævder, at hvis Farten lykkes, vil Direktørerne slaas om at engagere hende. Den unge Dame kommer dog ikke nærmere ind paa, hvorledes hun har tænkt sig Nedfarten til de begærligt ventende Direktører.

Men under alle Omstændigheder, paa Passagerer vil det ikke komme til at mangle, og man afventer nu med Spænding, om Goddard trods alt vil møde med en fuldt færdig Maaneraket inden ret længe, Sommeren nærmer sig jo med raske Skridt, og vise sig at være en virkelig Erobrer af Verdensrummet, eller om han blot vil afsløre sig som amerikansk Reklamehelt.

Skal der opnaas et godt Resultat for Det danske Brodersamfund, maa enhver deltage efter bedste Evne i Arbejdet!

REBILD - FESTEN

(Forts. fra Side 3)

den mægtige Talerstol for at fortælle om Thomas Jefferson, som i Dag hyldes og mindes overalt i Verden, hvor en Amreikaner møder en Landsmand. Anton Kvist indleder sin Tale med en Lovprisning af Rebild:

— Det er det skønneste Syn, jeg har set!

Kan I høre mig deroppe? afbryder han saa pludselig. Og da er det, som Bakkerne aabner sig og Aarhundrederne taler, i et tusindstemmig Brøl raabes der Ja med en Naturkrafts Voldsomhed. Der bliver atter stille, ganske stille mellem Bakkerne. Anton Kvist hilser op med sin brune Haand:

— I ser godt ud, saadan som I ligger henslængt der . . . Og nu fyger Latteren som en rislende Regn fra Høj til Høj.

— Vil I være med til, fortsætter han ganske uceremonielt midt i sin Tale, at udbringe et Leve for den gamle Ørn i Hørdalshuset, Dr. Max Henius? Da der atter er blevet Talefred for Hurraraabene, holder han sin egentlige Tale om Frihedspræsidenten. Et Gys gaar gennem det kvindelige Publikum, da han kommer til Skildringen af Thomas Jeffersons Person: Han var 6 Fod høj, med tinblaa Øjne, og selv Kvindene stredes om hans Gunst.

Telegrammerne fra Amerika.

Nu følger et af Festens mest gribende Øjeblikke, da Hilsnerne fra Landsmænd i Amerika oplæses. Det er Dr. Max Henius, som efter at have udtalt en Tak til den danske Komite paa den amerikanske Rebild-Komites Vegne læser dem op. Fra

Atlantehavet kommer det første Telegram:

— Passagererne paa 'Hellig Olav' sender de bedste Ønsker om Succes i Dag og i Fremtiden. Den danske Gesant i Schweiz. — Oldenburg sender Haandslag og Hilsen. Der er Telegram fra Carl Antonsen i Chicago, fra A. F. Petersen, der hilser fra mange Tusinde Landsmænd i Chicago, fra Brodersamfundets Loge Nr. 2 i Port Ireland, fra Harmonien i Chicago, fra det danske Brodersamfundets Overpræsident, Søren Iversen og flere.

De kortfattede, men hjertelige Telegrammer skaber en Stemning ud over Nuets. I dette Øjeblik er alles Tanker hos vore emigrerede Landsmænd, hos de mange, som længes efter at betræde Hjemlandets bløde Jord, og hos dem, som paa The Golden Gate gaar med en Brand i Blodet og bare længes.

Fru Charmian London taler.

Men Alvor og Skæmt skifter. Øjeblikkets vemodige Stemning vejes bort af en lille Dame i brandrød Kjole og med et blegt Ansigt under en fiks, brun Klokkehat. Det er Fru Charmian London, der ved noget vist omkring Øjnene minder om den danske Malerinde Ebba Carstensen. Fru Charmian er saa lille, at hun maa staa paa Tærerne for at kunne se ud over Talerstolen.

— Jeg har aldrig før set noget saa smukt i Danmark. Jeg var her for tre Aar siden, men fik ikke set meget ud over København, men det her minder jo ganske om Californien. Pladsen her mellem Bakkerne kunde godt være Maanedalen.

Den lille Dame, den lille Frue i det store Hus, siger:

— Mine bedste Venner i Califor-

nien er Danskere, som kommer meget hyppigt til Jack Londons Ranks i Maanedalen. Jeg er selv næsten sikker paa, at have danske Forfædre, saaledes føler jeg det. Jeg er lykkelig og stolt for den Følelse, De nærer overfor Jacks Bøger, og jeg synes, det er dejligt at være i Rebild, den eneste amerikanske Jord uden for Amerika.

Fru London anbefaler nu mere "goodwill" mellem Folkene og siger, at hun ikke kan undgaa at føle halvt dansk. . . .

Som et mærkbart Bevis paa Jack Londons danske Popularitet, maa det tages, at den tynde og upersonlige Tale hilstes med sande Ovationer, ligesom Fruen selv fik Hurraer i Mængde. Men maaske kommer det af, at kun de færreste forstod, hvad der blev sagt, da Talen holdtes paa Engelsk.

En gribende Stund.

Redaktøren af "Den danske Pioneer" i Omaha, som nu skal tale, ligner en Mellemtung mellem en Metodistpræst og en dansk Bondemand. Han skjuler sine Øjne under sorte Hornbriller, men han skjuler ikke sit Hjertes Følelser. Sophus Neble udtaler:

— Det er ikke min Agt at tale for en saa mægtig Forsamling. Jeg vil blot sige et Par Ord. Jeg er stolt af at kunne staa her under de to skønneste Flag i Verden: Dannebrog og Stjernebanneret. Sophus Neble hæver sin Stemme, det broncefarvede Ansigt lyser i Solen som Guld. Med en Patriarks Vægt raaber han med sin tonende Malmstemme:

— Jeg bringer jer en Hilsen fra Atlantehavet til Pacifickysten! Gud velsigne Danmark, vor gamle Mor!

Nu tordner det gennem Bakkerne af Hænder i Klap, en sær og ubestemmelig lykkelig Følelse af Sammenhold og Kærlighed til dem derude risler frydefuldt gennem 40,000 bevægede Mennesker, ganske enkle og simple Ord, men sagt med den Hjertets Kærlighed, som altid bringer Bud fra Menneske til Menneske.

Fønssse-Bassens Triumf.

Endnu er Programmet ikke til Ende. Johannes Fønss synger to af Anton Kvists Sange, og "Ved fremmed Kyst" af Johan Ludvig Heiberg. Han gør stor og fortjent Lykke. Hans Bas kan mindst høres til Hobro.

Saa danser Folkedanserne atter ind paa den store Balustrade, og Forsamlingen synger til Slut Sangen over alle Sange: "I Danmark er jeg født".

Paa et Øjeblik staar det hele i Virvar, alle skal hjem. Bønderne

maa ud paa Markerne for at indfange Hestene og spænde for. Tusinder af Biler sætter i med Motorkoncert og benzinduftende Røgskyer. I én stor Forvirring slutter den prægtige Fest, den største Folkefest i lange Tider, en Fest, som vil give Genlyd overalt fra Atlantehavet til Pacifickysten. Dr. Max Henius fortjener Tak, fordi han med utrættelig Iver og en genial Sans for Iscenesættelse har gjort denne Sammenkomst til vor største og skønneste Folkefest.

Til Rebild-Fest i Aalborg By. Socialminister Borgbjerg taler.

Aalborg Turistforening havde til Søndag Aften givet en Middag for Dansk-Amerikanerne, der deltog i Rebild Festen. Ved Festsiddagen saas bl. a. Socialminister Borgbjerg, der kom lige fra et Møde nord for Aalborg. Senere paa Aftenen fortsattes Festen i Sommeretablisementet "Kilden" i muntert Lag. Flere Taler havde Ordet, bl. a. Socialminister Borgbjerg, H. P. Hansen, Nørremølle, Anton Kvist og Sophus Neble.

Den smukke Aften sluttede med et stort Fyrværkeri og en blændende Illumination, som Aalborg By havde arrangeret.

Illuminationen, der var ret kostbar, var en Slags Generalprøve. Aalborg omgaaes nemlig med dristige Puaner om paa Kildens Domæne (Byen ejer Etablisementet) at skabe et moderne tidssvarende Tivoli.

Men selv om de pragtfulde, om end dyre, Sole og Maaner og hvislende Raketter ikke helt var købt for Dansk-Amerikanernes Skyld, gjorde da dog stor Lykke og satte et skønt Punktum for en endnu skønnere Dag.

Fin Hoffmann.

Adjø, Hilda lilla, nu reser jag.

En svensk Avis fortæller om en Familie i en lille Skærgaardsby, der havde en Papegøje, som havde Evnen til netop i det rette Øjeblik at komme med den rette Bemærkning. Tilmed var det en smuk Fugl og en kostbar Fugl, som Familien satte stor Pris paa.

Manden i Huset tog hver Morgen ind til Byen i en lille Baad over Fjorden, og naar han var et Stykke ude paa Fjorden, raabte han altid: "Adjø, Hilda lilla, nu reser jag!"

En tidlig Morgen vaagnede Manden og Konen ved et Spektakel ude i Forstuen, hvor Familiens Papegøje holdt til. Ved at staa op og se, hvad der var i Vejen, opdagede de en Høg, som var kommen ind i Stuen og havde taget Buret med Papegøjen. Konen kom akkurat tidsnok til at se Høgen drage af Sted med sit Bytte og høre Papegøjens skrattende Stemme, som sagde: "Adjø, Hilda lilla, nu reser jag!"

Et Træ, der fløjter,

har nylig vakt Opsigt i Paris, hvor man vil prøve at faa det til at gro. Det vokser ellers i Vestindien og Sudan. I Bladene er der maa Hul-ler, og en sagte Luftning igennem dem frembringer blide Fløjtetoner, som stiger til sande Svinehyl, naar Blæsten vokser til Orkan.

Enhver Broder, der vil sit eget Vel, bør besøge Logens Møder og deltage i Agitationsarbejdet!

Juli Assessment

Nr. 325

ER FORFALDEN TIL BETALING HOS LOGENS KASSERER

1ste AUGUST

OG MAA VÆRE INDBETALT INDEN 1ste SEPTEMBER

I MODSAT FALD ER ET MEDLEM PAA RESTANCE.

FRANK V. LAWSON, Over-Sekretær.

Indsend sammen med denne Blanket den trykte Adresseseddel, som er paa klæbet Bladet.

FLYTNING

AUGUST

Hvis Du flytter bør det meddeles til Postbudet, som leverer Bladet til den gamle Adresse. Han vil sørge for Adresseforandringen. Hvis Forandringen dog ikke sker inden rimelig Tid, bedes denne Seddel udfyldt og sendt direkte til Magnus Sørensen, 511 N. Peoria Street, Chicago, Ill. Ligeledes meddel Sekretæren af Logen.

Navn Medlem af Loge.....

Gamle Adresse By..... Stat.....
(Skriv her den Adresse, hvor Bladet nu kommer til)

Nye Adresse..... By..... Stat.....

RESOLUTIONER

NEGAUNEE, MICH.

I Anledning af Br. Ole Andersens Død den 11. Maj 1926, blev der ved Loge Nr. 6s Møde den 12. Juni vedtaget følgende Resolution:

At Loge Nr. 6 dybt beklager Tabet af en gammel og agtet Broder og at vi til Ære for hans Minde beklæder Logens Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage.

At denne Resolution indrykkes i Samfundsbladet og indføres i Logens Protokol og at vi bevidner afdødes Familie vor dybeste Sympathi.

Paa Loge Nr. 6s Vegne:
Christian Jensen, Præsident.
F. R. Christensen, Sekretær.

AUDUBON, IOWA.

I Anledning af Broder Martin Larsens Død den 16. Maj 1926, vedtog Loge Nr. 157 følgende Resolution:

At vi beklager Tabet af en agtet og afholdt Broder. At vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage.

At vi bevidner hans Efterladte vor dybeste Sympathi i deres Sorg, samt at denne Resolution indrykkes i D. B. S. Blad.

Paa Loge Nr. 157's Vegne:
Peter A. Rasmussen, Præs.
Arvid Petersen, Sekr.

JAMESTOWN, N. Y.

I Anledning af Broder Christian Hansens Død den 27de April 1926, vedtog Loge Nr. 171 følgende Resolution:

At vi oprigtigt beklager Tabet af vor Broder, at Logens Charter draperes med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage og at denne Resolution indføres i Logens Protokol samt bekendtgøres i Det danske Brodersamfunds Blad og en Kopi tilsendes afdødes Familie.

Paa Loge Nr. 171s Vegne:
Jens A. Hansen, Præsident.
Peter V. Pihl, Sekretær.

OMAHA, NEBR.

Til Minde for Broder Lars Nicholajsen, som afgik ved Døden d. 25de Maj, 1926, blev følgende Resolution vedtaget paa vort Møde d. 23. Juli, 1926:

At vi oprigtigt beklager Tabet af en god og agtet Broder og bevidner herved vor afdøde Broders efterladte vor dybeste Sympathi i deres Sorg og at vi til hans Minde beklæder Logens Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af tredive Dage.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol, og at samme bliver indrykket i Samfundsbladet, og at en Kopi bliver tilsendt Familien.

Paa D. B. S. Loge Nr. 74s Vegne:
M. C. Christensen, Præs.
E. P. Christensen, Sekr.

NEENAH, WIS.

I Anledning af Broder Carl Clausens Død, født i Kolding den 30te December 1844, død i Neenah, Wis., den 15. Juni 1926, vedtog D. B. S. Loge Nr. 2 ved deres regulære Møde den 20. Juni følgende Resolution:

At Logen beklager Tabet af en gammel og højagtet Broder, at vor dybeste Sympathi bevidnes afdødes Efterladte i deres store Sorg, at Logens Charter beklædes med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage at denne Resolution indføres i Logens Protokol og en Afskrift sendes til afdødes Familie samt indrykkes i Samfundsbladet.

Paa Loge Nr. 2s Vegne:
J. P. Hansen, Præsident.
Andrew L. Andersen, Sekr.

PHILADELPHIA, PA.

I Anledning af Broder H. H. Simons Død den 30. Juni 1926, vedtog Logen "Enigheden" ved sit sidste Møde følgende Resolution:

At vi dybt beklager Tabet af en god og trofast Broder. At vi herved udtaler vor dybeste Sympathi til hans Hustru og Familie. At Logens Charter beklædes med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage. At denne Resolution indføres i Logens Protokol og en Kopi tilsendes afdøde Broders Efterladte.

Paa Philadelphia Loge Nr. 172s Vegne:
John Mikkelsen, Præs.
A. S. Culver, Sekretær.

BARRONETT, WIS.

I Anledning af Broder Frank Klitgards Død den 29de Juni 1926, vedtog Loge Nr. 189 følgende Resolution:

At vi beklager Tabet af en agtet og afholdt Broder, at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage, at vi bevidner hans efterladte vor dybeste Sympathi i deres Sorg, samt at denne Resolution indrykkes i D. B. S. Medlemsblad og en Kopi sendes til afdødes Efterladte.

Paa Loge Nr. 189s Vegne:
Louis Christensen, Præs.
Martin Petersen, Sekretær.

INDIANAPOLIS, IND.

Da Broder Svend A. Schneider bortkaldtes ved Døden den 27. Maj, 1926, efter kun en Dags Sygdom, vedtoges følgende Resolution:

At vi beklager Tabet af vor Broder. Vor Sympathi gaar frem til hans Forældre og Søskende og fælles med dem vil vi føle Savnet ved hans Bortgang. Vi besluttede at drapere vort Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage.

Denne Resolution indføres i Lo-

gens Protokol og en Afskrift af samme tilsendes hans Forældre samt indrykkes i D. B. S. Maanedssblad. Indianapolis Loge Nr. 228. Paa Logens Vegne:

Povl Krogh, Præsident.
L. Rudbeck, Sekretær.

OMAHA, NEBR.

I Anledning af Broder Laurits Jørgensens Død den 2den Juni 1926, vedtog Omaha Loge Nr. 1 ved Mødet den 15de Juni følgende Resolution:

At vi dybt beklager Tabet af en afholdt Broder, vor dybeste Sympathi gaar frem til hans efterladte Familie, i deres Sorg.

At Logens Charter beklædes med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage og at denne Resolution indføres i Logens Protokol og en Afskrift af samme tilsendes afdødes Familie, samt indrykkes i Samfundsbladet.

Paa Loge Nr. 1s Vegne:
Ove Tønder, Præsident.
Chris Johnsen, Sekr.

OMAHA, NEBR.

I Anledning af Broder Andrew Skamris' Død den 26de Juni 1926, vedtog Omaha Loge Nr. 1 ved Mødet den 6te Juli følgende Resolution:

At vi dybt beklager Tabet af en afholdt Broder, vor dybeste Sympathi gaar frem til hans efterladte Familie i deres Sorg.

At Logens Charter beklædes med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage og at denne Resolution indføres i Logens Protokol og en Afskrift af samme tilsendes afdødes Familie, samt indrykkes i Samfundsbladet.

Paa Loge Nr. 1s Vegne:
Ove Tønder, Præsident.
Chris Johnsen, Sekr.

MINNEAPOLIS, MINN.

I Anledning af Broder Georg Hendrichsens Død den 17de Juni 1926 af Tacoma, Wash., vedtog Loge Nr. 45 følgende Resolution:

At vi beklager Tabet af en god og agtet Broder, at Logens Charter beklædes med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage, at denne Resolution indføres i Logens Protokol, samt indrykkes i D. B. S. Medlemsblad og en Kopi tilsendes afdødes Familie:

Paa Loge Nr. 45s Vegne:
Andrew Petersen, Præsident.
H. G. Blinkenberg, Sekr.

LAKE FOREST, ILL.

I Anledning af Broder Peter Phillipsens Død den 27. Maj 1926, vedtog Loge Nr. 239 følgende Resolution:

At vi beklager Tabet af en agtet og afholdt Broder, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Char-

ter med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage, og at denne Resolution indføres i Logens Protokol og indsendes til Optagelse i Brodersamfundsbladet, samt at en Kopi bliver tilsendt afdødes efterladte Familie.

Paa Loge Nr. 239s Vegne:
Chris Petersen, Præsident.
Orlando Michelsen, Sekr.

LINCOLN, NEBR.

I Anledning af Broder Harold Alfred Christiansens Afgang ved Døden den 28de Juni 1926, blev følgende Resolution vedtaget paa vort Møde den 10de Juli 1926:

At Logen beklager Tabet af en god og agtet Broder. At vi bevidner Afdødes Familie vor dybeste Sympathi i deres Sorg. At vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage. At denne Resolution indføres i Logens Protokol. At en Afskrift af samme tilsendes Afdødes Familie, og at den indrykkes i Samfundsbladet og i Den danske Pioneer.

Paa Lincoln Loge Nr. 84s Vegne:
Fred P. Rank, Præsident.
Martin A. Sørensen, Sekr.

O, Sommersol, saa signefuld!
Du svøber Høj og Dal i Guld,
de høje Fjælde, Søer blaa
forgyldes ligesaa.
Og Fosse, Bække, Bølger, Aa'r
er blanke som dit gyldne Haar.
Nu falder Lokkens hede Spind
om Jøklens hvide Kind.

Du klæder alt i Guld og Glans.
Der bruser Haab i Sind og Sans,
og hvis en Kind er taarevaad,
du kysser varmt dens Graad.
Du fylder Fugl og Dal med Sang,
og Tiden falder aldrig lang.
Du sender over Landet ind
fra Syd den varme Vind.
Pall Olafsson.

Midlet blev fundet.

I et parisisk Teater var der, fortæller Fru Stampe-Feddersen til „Nationaltidende“, fornylig megen Misfornøjelse med, at Damerne i Parkettet sad med Hat paa og derved spærrede for de bagved siddende. Trods idelige Henstillinger var det Direktionen umuligt at faa dette forhold ændret, indtil Opslagene redigeredes med følgende Ordlyd: Det tillades kun ældre Damer at beholde Hatten paa. Da var de som blæst bort.

Dødsfald anmeldte siden sidste Rapport.

Loge No.	Navn	Logens Bynavn	Dødsalder	Optaget	Død	Fødested	Dødsarsag
49	Chr. Jørgensen	San Francisco, Calif.	57 Aar	1899	6. Juni 1926	Brenderup, Fyn	Ruptured Heart \$ 789.93
1	Laurits B. Jørgensen	Omaha, Nebr.	62 Aar	1902	2. Juni 1926	København	Arterio Sclerosis 1000.00
6	Ole Andersen	Negaunee, Mich.	83 Aar	1890	11. Maj 1926	Utterslev, Lolland	Bright Disease 543.80
173	Henry F. Cordes	Kansas City, Kans.	47 Aar	1912	22. Maj 1926	Nørresundby	Carcinoma 968.67
87	Carl Aage Nielsen	Boston, Mass.	41 Aar	1905	6. Juni 1926	København	Carbon Monoxide Poisoning 490.50
239	Peter Philipsen	Lake Forest, Ill.	70 Aar	1903	26. Maj 1926	Søstrup pr. Sønderborg	Endocarditis 500.00
18	Christian Rasmussen	Chicago, Ill.	73 Aar	1902	1. Juni 1926	Fyn	Myocarditis 592.07
2	Carl Clausen	Neenah, Wis.	81 Aar	1892	15. Juni 1926	Kolding	Carcinoma of Stomach 541.22
46	Martin Olsen	Perth Amboy, N. J.	56 Aar	1896	22. Maj 1926	Ballun, Slesvig	Nephritis 781.46
18	Hans Chr. L. Nissen	Chicago, Ill.	62 Aar	1892	15. Juni 1926	Kaso, Denmark	Cirrosis of Liver 364.89
75	Anders C. Andersen	Albert Lea, Minn.	56 Aar	1898	28. Juni 1926	Ulsted pr. Aalborg	Nephritis 791.81
143	Frederik W. Marcussen	Petaluma, Calif.	59 Aar	1902	14. Juni 1926	Assens, Fyen	Suicide 379.64
84	Harold A. Christiansen	Lincoln, Nebr.	25 Aar	1925	28. Juni 1926	København	Septicemia 125.00
37	Jens Lund	Bridgeport, Conn.	76 Aar	1898	7. Juni 1926	Slesvig	Myocarditis 567.98
45	George Henriksen	Minneapolis, Minn.	65 Aar	1898	17. Juni 1926	Gringe, Thoreby Sogn	Carcinoma of Bladder 696.25

June Report

Insurance Fund

Balance June 1, 1926	\$ 922.70
Assessments received in June	18,794.08
Interest from First Nat. Bank, Kenosha, Wis.	21.32
June 1. Mine Marie Pedersen, Denmark, Insurance	\$ 1,000.00
June 1. Frank Mitchel Guardian, Oroville, Calif., Insurance	725.78
June 1. Mary Jensen, Ludington, Mich., Insurance	567.88
June 3. Else M. Jensen, Waterloo, Iowa, Insurance	434.72
June 3. Theodore Gottschalk, Copenhagen, Denmark, Insurance	250.00
June 4. Hilmar Nielsen, Administrator, Audubon, Ia., Insurance	213.99
June 7. Marie Schneider, Indianapolis, Ind., Insurance	1,000.00
June 7. Anna Christine Dithlefsen, Elsworth, Calif., Insurance	270.56
June 11. Anna Preis, New Haven, Conn., Insurance	1,000.00
June 14. Helene Marie Olsen, Lyons, Iowa, Insurance	541.07
June 14. Maggie Petersen, New Castle, Wash., Insurance	1,000.00
June 14. Anna Jensen, Tacoma, Wash., Insurance	565.28
June 16. Marie Jorgensen, San Francisco, Calif., Insurance	789.93
June 16. Bertha Jorgensen, Omaha, Nebr., Insurance	1,000.00
June 16. Hanna Marie Andersen, Kenosha, Wis., Insurance	543.80
June 21. Mads Christiansen, Cedar Falls, Ia., 10% of his Insur.	30.68
June 22. Anna P. Cordes, Philadelphia, Pa., Insurance	968.67
June 23. Clara Marie Nielsen, Dorchester, Mass., Insurance	490.50
June 23. Anna Philipsen, Pasadena, Calif., Insurance	500.00
June 24. Mette Rasmussen, Chicago, Ill., Insurance	592.07
June 25. Lars Hansen, Co. Bluffs, Ia., 10% of his Insurance	29.49
June 25. Sine Clausen, Neenah, Wis., Insurance	541.22
June 25. Hans Peter and Anne Olsen, Perth Amboy, N. J. Insur.	781.46
June 28. Mary Nissen, Chicago, Ill., Insurance	364.89
Balance	5,536.11
	<u>\$19,738.10</u> <u>\$19,738.10</u>
Balance July 1, 1926	\$ 5,536.11

General Fund

Balance June 1, 1926	\$12,192.85
Received in June	1.25
Interest from First Nat. Bank, Kenosha, Wis.	26.13
June 1. Omaha, Nat. Bank Bldg., Rent and Light	\$ 100.50
June 1. Carl H. Skov, Petaluma Lodge No. 143, Funeral Ex- penses	50.00
June 2. And. Clausen, Owatonna Lodge No. 72, Funeral Expenses	50.00
June 3. O. J. Nilson, Rawlins Lodge No. 40, Funeral Expenses	50.00
June 4. Lodge No. 318, Copenhagen, Advertising	25.00
June 7. Magnus Sorensen, Official Publication	345.00
June 7. Frank V. Lawson, Postage, Tel. Office Supplies	58.60
June 7. The Nelson Loose Leaf Corp., Stationary	10.80
June 10. The American Printing Co., Printing	30.50
June 12. Ole J. Buck, St. Paul Lodge No. 91, Funeral Expenses	50.00
June 14. Lodge No. 87, Boston, Mass., Licence Expenses	35.00
June 18. Anders J. Andersen, Stockton Lodge No. 226, Funeral Expenses	50.00
June 18. Andreas Jensen, Racine Lodge No. 4, Funeral Exp.	50.00
June 18. Julius Andersen, Chicago Lodge No. 18., Funeral Exp.	50.00
June 19. A. K. Stauning, Tyler Lodge No. 121, Funeral Expenses	50.00
June 19. Chris Olsen, Tyler Lodge No. 121, Funeral Expenses	50.00
June 19. Thomas Pedersen, Badger Lodge No. 28, Funeral Exp.	50.00
June 23. John C. Petersen, Denver Lodge No. 179 Funeral Exp.	50.00
June 23. A. P. Warming, Burlington Lodge No. 63, Funeral Exp.	50.00
June 29. Peter W. Adolphsen, So. Bend Lodge No. 245, Funeral Expenses	50.00
June 29. Peter B. Hansen, Seattle Lodge No. 29, Funeral Exp.	50.00
June 30. Alfred Christiansen, Salary for June	145.00
June 30. Gerda Jaack's Salary for June	85.00
June 30. Frank V. Lawson, Ball Salary for April Quarter	362.00
June 30. Rolf Rasmussen, Salary and Postage for April Quarter	216.00
Balance	10,106.83
	<u>\$12,220.23</u> <u>\$12,220.23</u>
Balance July 1, 1926	\$10,106.83

Extra Relief Fund

Balance June 1, 1926	\$ 825.35
June 5. Aage Melby, Chicago Lodge No. 58, Extra Help	\$ 40.00
June 5. H. N. C. Lund, Seattle Lodge No. 29, Extra Help	35.00
June 7. Chr. Frederiksen, Willeston Lodge No. 260, Extra Help	15.00
June 16. Hans Chr. Madison, So. Bend Lodge No. 245, Extra Help	35.00
Balance	700.35
	<u>\$ 825.35</u> <u>\$825.35</u>
Balance July 1, 1926	\$ 700.35

Old Members Benefit Fund

Balance July 1, 1926

\$ 1,490.74

Old Age Relief Fund

Balance June 1, 1926

\$58,184.74

Received in June

128.00

Balance July 1, 1926

58,312.74

Children's Home Fund

Balance July 1, 1926

\$ 131.50

Reserve Fund

Balance June 1, 1926	\$13,866.75
Coupons Franklin Co., Illinois, \$1,522.50, Deschler, Ne- braska \$180	1,702.50
Polk, Nebr. \$360; Roseau, Minn., \$275	635.00
Gladstone, Mich., \$300; Lee Co., Ia., \$330	630.00
Dotham, Ala., \$1,230; St. Edwards, Nebr., \$120	1,350.00
Sangamon Co., Illinois, \$137.50; Hildago Co., Rex \$810	947.50
City of Cisco, Tex., \$240; Lubbock, Tex., \$275	515.00
Herman, Nebr., \$150; Ravenna, Nebr., \$617.50	767.50
Dixon, Nebr., \$120; Saunders, Nebr., \$270	390.00
Scotts Bluff, Nebr.	300.00
Interest form First Nat. Bank, Omaha, Nebr.	30.14
Balance July 1, 1926	21,134.39
Bonds July 1, 1926	\$1,739,150.00
Total	\$1,760,284.39

Total Assets

Bonds in Safety Vaults Omaha, Nebr.	\$1,739,150.00
Balance Insurance Fund	5,536.11
Balance General Fund	10,106.83
Balance Extra Relief Fund	700.35
Balance Old Members Benefit Fund	1,490.74
Bonds and Balance Old Age Relief Fund	58,312.74
Balance Children's Home Fund	131.00
Balance Reserve Fund	21,134.39
Outstanding Checks	15,687.91
Total	\$1,852,250.57

Total Assets Deposited as follows:

Bonds in Safety Vaults Omaha, Nebr.	\$1,757,150.00
First Nat. Bank, Kenosha, Wis.	33,864.70
First Nat. Bank, Omaha, Nebr.	21,134.39
Omaha Loan and Bldg. Association	29,510.58
Conservative Saving and Loan Association	10,590.90
Total	\$1,852,250.57

Franksville, Wis., July 8, 1926.

ROLF RASMUSSEN,
Supreme Treasurer.

NOTICE

TO WHOM IT MAY CONCERN:

Notice is hereby given, in accordance with the laws of Springwell Cemetery Association that all lots upon which the yearly maintenance Assessment have not been paid for 20 years or more will revert back to the Cemetery Association and bodies interred in said lots will be removed to another part of the Cemetery.

Owners or persons interested in the above lots are hereby given until September 1st, 1926, to pay up all back assessments and dues, or the lots affected will revert back to the Cemetery.

Omaha, Nebraska, June 12, 1926.

Springwell Cemetery Association
By J. A. Jacobsen, President.

Frank V. Lawson, Secretary, 927 Omaha Nat. Bank Bldg.
owned by D. B. S. Lodge No. 1.